

Nr 290

Av herr **Sveningsson**, angående ersättningen till statens järnvägar för drift av icke lönsamma järnvägar.

(Lika lydande med motion nr 361 i Andra kammaren)

I årets statsverksproposition, bil. 8: kommunikationsdepartementet redovisas SJ:s ekonomiska utveckling. Där konstateras att riktlinjerna för den statliga trafikpolitiken bl. a. innebär, att full ersättning skall utgå för driftunderskott på sådana trafiksvaga järnvägslinjer på vilka samhället anser att trafiken tills vidare måste upprätthållas. Det är alltså de statliga myndigheterna som har att bestämma om trafik skall upprätthållas på dessa linjer och i så fall har att ersätta SJ dess kostnader för denna trafik. När systemet infördes rådde enighet om att detta olönsamma järnvägsnät så snart ske kunde borde avvecklas och ersättas med andra trafikleder.

Statsrådet och chefen för kommunikationsdepartementet beräknar ersättningen till SJ för olönsamma järnvägar för budgetåret 1966/67 till 205 miljoner kronor, vilket innebär en obetydlig minskning jämfört med föregående budgetår. Då det nuvarande ekonomiska läget fordrar en sträng hushållning med tillgängliga resurser kan det inte anses rimligt att så stora kostnader vållas statsverket genom att man håller vid liv trafik som varken är eller kan väntas på längre sikt bli lönsam. Rationaliseringen måste ha sin gång när det gäller trafiken. De medel som sålunda vinnes bör anvisas för byggande av länsvägar, varom särskild motion kommer att väckas.

Jag finner det därför synnerligen angeläget att nedläggningen av olönsamma järnvägar sker i snabbare takt än vad som förordas i statsverkspropositionen. Detta torde vara fullt möjligt utan att man försummar att taga behörig hänsyn till den befolkning som berörs av åtgärderna.

Med åberopande av ovanstående hemställer jag,

att riksdagen måtte till ersättning till statens järnvägar för drift av icke lönsamma järnvägslinjer för budgetåret 1966/67 anvisa ett anslag av 185 000 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1966

Ragnar Sveningsson